

sammen til et Amt. Følgen af Bestem-
melsen vil jo altsaa blive den, at da Mini-
steren udnævner en Mand til at være Taxa-
tionsmand for hver Amtsraadsstreds, maa
han her, hvor der er 2 Amtsraadsstredse,
udnævne 2. Da dette Amt har en Ud-
strækning af 14—15 Mil, kunne vi jo nok
tænke os til, hvilke Udgifter der ville med-
gaa til en saadan Kommissions Rejsegodt-
gjørelse og Diæter. Naar vi overensstem-
mende med andre Forhold i Rejsegodtgjøl-
relse regne 1 Kr. 75 Ore pr. Mil, og de
vedkommende Taxationsmænd have 6 Mil
at rejse — jeg forudsætter, at de bo midt i
Amtet — vilde deres Rejsegodtgjørelser løbe
op til mellem 20 og 21 Kr., og da de jo
ogsaa skulle have Noget at leve af, vil det
Summasummarum løbe op til, at en saadan
Kommission for at træde sammen og rejse
ca. 6 Mil koster ca. 50 Kroner. Det fore-
kommer mig at være en Øbslen med Penge,
og de Penge kunne sandelig anvendes paa
langt frugtbarere Maade, enten til Dyrlæge-
undersøgelse eller til Erstatning. Den Bur-
dering, der er nødvendig, kan hurtigt fore-
gaa paa den af Regjeringen foreslaaede
Maade, nemlig ved, at Politimesteren paa
Stedet sørger for at udmelde de Mænd, der
ere nødvendige til at foretage Burderingen.
Af de Grunde, som jeg her har nævnt, paa
Grund af den Myndighed, som det ærede
Medlem vil tillægge Ministeren, og paa
Grund af den Sammensætning, han vil
give Taxationskommissionen, mener jeg
egentlig, at hans Forslag er uantageligt.
De øvrige Ting, som findes opførte her,
ere tildels gamle Forslag fra den første
Del af Samlingen, og jeg skal derfor ikke
komme nærmere ind paa dem; kun skal jeg
sige, at hvad der findes opført under 2 b.,
3, 4, 5 og 6, er tildels det Samme,
som findes i Regjeringens Lovforslag,
kun noget omstillet. Naar nu det ærede
Medlem ankede over, at Udvalget ikke har
taget Hensyn til de Udtalelser, som fremkom
her ved anden Behandling i den første Del
af Samlingen, skal jeg sige, at det har været
Udvalgets Mening, at naar vi fik bragt Lov-
forslaget til det Standpunkt, hvor vi slap det
sidst, vilde vi igjen tage under fornøden
Overveielse alle de Ting, som vi muligt kunne
tage op, og derunder høre ogsaa enkelte af
de Forslag, som her findes stillede, særlig det
til § 15. Vor Mening er, at denne For-
handling kun skulde tjene til at bringe Sagen
saa hurtig som muligt tilbage til det Trin,
hvorpaa den stod, og derefter vilde vi tage
fat paa ordinær Vis. Angaaende de enkelte
Bemærkninger, som fremkom fra det ærede
Medlems Side, kan jeg forbigaa, hvad han

sagde om Udvalgets Medlemsantal, om For-
andringen fra 11 til 9, idet den ærede For-
mand jo har paatakt dette, og til hans Be-
mærkning om, at vi vilde fuldstændig over-
give Befolkningen i Gendarmernes Bold,
skal jeg kun sige, at jeg ser ikke rettere, end
at Forholdet vil blive akkurat det samme,
saafremt det ærede Medlems Forslag ved-
tages. Vi have nævnt Politimesteren, og
hvad der derved skal forstaaes, har den ærede
Indenrigsminister jo nu udtalt sig om.
Mellem det ærede Medlems og vort Forslag
er der ingen Forskel i denne Henseende, saa-
længe den nævnte Institution findes her i
Landet. Med Hensyn til Brændemærket,
som vi have foreslaaet, og som det ærede
Medlem har saa Meget imod, skal jeg sige,
at Grunden, hvorfor vi have foreslaaet, at
dette Mærke skal sættes paa Kreaturet, er
den, at det jo ikke her dreier sig om de
Kreaturer, som øieblikkelig blive nedslaaede,
men om dem, som der gjøres Forsøg med
ved Fodning, og vi vilde da have Sikkerhed
for, at disse Kreaturer ikke under en eller
anden Smughandel komme omkring paa Mar-
kedet, hvorved de kunde bringe Smitten videre.
Vi havde fra først af tænkt os Mærket fat
paa Hornene eller Klobene, men vi have
opgivet dette, fordi vi efter vort praktiske Kjend-
skab til Forholdene vide, at der kan foregaa
adskillige Ting med saadanne Mærker.
Sættes de paa Klobene, kan man ved at trække
Dyrene over tilsløede Veie o. s. v. gjøre det
usynligt, og forestriver man, at det skal
sættes paa Hornene, er der jo den Ulempe
derved, at der er enkelte Kreaturer, som ikke
have Horn, og paa de andre kunde det
maaſte skræbes saaledes bort, at det blev
ufjendeligt. Man var da udsat for, at saa-
danne Kreaturer, der vare blevne mærkede
som angrebne af denne Sygdom, forsøgtes
fulgte paa et Marked og efterhaanden grad-
vis gif ned ad til mindre og mindre hæder-
lige Handlende, som drog om med dem fra
et Marked til et andet, indtil man saa om-
sider fik Noget ud af dem og saaledes førte
Smittestoffet omkring paa en Maade, hvorved
Faren blev mange Gange forøget. Derfor
have vi indrettet vort Forslag, som sket er,
og jeg ser ikke, at der er noget Urigtigt i,
at Kreaturer, der ere stemplede af veterincære
Sagkyndige som besøgte med Sygdom, mærkes
paa en Maade, som bevirker, at Alle kunne
være sikrede imod at indlade sig paa at
kjøbe dem. Hvad Mulktbestemmelsen angaa-
er, er det jo Noget, som kan tages op til
fornøjet Overveielse i Udvalget, og jeg for
mit Vedkommende vil i det Mindste love,
at Spørgsmaalet skal blive taget under Over-
veielse paany. Hvad Resultatet kan blive